

на, Сириуса, и меча и пояса на гиганта гдѣто тѣ свѣтятъ и до денъ днешенъ.¹⁾

Можща богиня бѣше Диана; къмъ смѣртнитѣ хората бѣше добъръ приятель, но и опа- сень неприятель.

Единъ гръкъ, на име Агамемонъ я осърби, като уби единъ еленъ въ нейната свещенна гора. Диана рѣши да му отмъсти. Га-

¹⁾ Орионъ е най-красивото съзвѣздие на небето. Прѣзъ м. октомври и ноември то захваща да изгрѣва рано и тогава всѣки може да го види. Ние му викаме „ралицата“, защото виждаме само меча и пояса му, а на самия гигантъ не обрѣщаме внимание. Той състои отъ нѣколко звѣзди, разположени на главата, раменѣтѣ и краката му; ралицата не е нѣщо друго, а пояса и меча, който се спушта до краката на гиганта. Слѣдъ него върви съзвѣздietо „Голѣмото куче“. На неговата глава свѣти Сириусъ.

дателитѣ извѣстиха, че за да се умилостови богинята, трѣбва да се принесе въ жертва дъщерята на Агамемона — Ифигения.

Дълго врѣме бащата се противи на това жестоко желание на богинята, но най-сетнѣ, когато трѣбваше да отиде да се бие въ Троя, Диана не допустна попжтенъ вѣтъръ за корабите му, докато той не изпълни желанието и.

Но кагато хубавата мома бѣ вече турена на жертвеника, и ножътъ вече бѣ издигнатъ, самата богиня се смили надъ нея. Тя я обви въ гѣста мъгла и я отнесе на единъ далеченъ островъ, а на нейно място остави единъ еленъ.

Но тя не се показва тѣй милостива къмъ младия ловецъ Актей, който я свари единъ пжть, когато се кѣпѣше съ своитѣ нимфи. Тѣ се плъскаха въ бистритѣ води на едно кристално горско езеро, което бѣ посвѣтено на богинята. Въ това врѣме храститѣ надъ тѣхъ се раздоиха и нимфитѣ видѣха единъ човѣкъ, който ги гледаше.

Очитѣ на Диана блѣснаха отъ гнѣвъ. Тя прѣсна една струя вода въ лицето му и му заповѣда да бѣга отъ тамъ. Той се уплаши и хукна да бѣга, бѣзъ да знае кѫдѣ отива. Докато бѣгаше, по тѣлото му захвана да израства козина, а на главата му изникнаха рогове. Той почувствува, че може по-добре да бѣга на ржцѣ и крака, наведе се и започна да бѣга изъ пжтечкитѣ на гората на четири крака, като диво животно.

Но той не знаеше, какво се бѣ случило съ него. Когато стигна до едно поточе, той се на- веде да пие вода. Тогава видѣ, че Диана го е прѣвърнала на еленъ. Неговитѣ собствени кучета захванаха да го гонятъ. Той не можеше да имъ се обади, затова тѣ го гониха докато го уморятъ.

Отъ това врѣме грѣцкитѣ ловци остави- ха около езерото на Диана единъ широкъ по- ясъ свещена гора и когато чуваха пръскане на вода и смѣхъ, тѣ се пазеха да не погледнатъ прѣзъ листата.

Отъ английски преведе: Д. Мавровъ.